

Konklusion

De samlede omkostninger, som Mühlens GmbH & Co. KG skal erstatte Zirh International Corp., fastsættes til 5 126,95 EUR.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 12. juni 2008 — Vassilakis m.fl. mod Dimos Kerkyraion

(Sag C-364/07)

»Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor — begreberne »flere på hinanden følgende kontrakter« og »objektive omstændigheder« som begrundelse for fornyelse af sådanne kontrakter — foranstaltninger med henblik på at hindre misbrug — sanktioner — regulering på nationalt plan af tvister og klager — rækkevidden af forpligtelsen til overensstemmende fortolkning«

1. *Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — grænser — spørgsmål, som er klart uden relevans, og hypotetiske spørgsmål forelagt i en sammenhæng, der udelukker et hensigtsmæssigt svar — spørgsmål, der ikke har forbindelse med genstanden for tvisten i hovedsagen (art. 234 EF) (jf. præmis 42-44)*
2. *Institutionernes retsakter — direktiver — medlemsstaternes gennemførelse — forsinket gennemførelse i national ret — uden direkte virkning for de relevante bestemmelser — forpligtelse til at fortolke national ret i overensstemmelse med direktivets formål — forpligtelsens opståen — tidspunktet for udløbet af gennemførelsesfristen (art. 10, stk. 2, EF og art. 249, stk. 3, EF) (jf. præmis 64 og 69-72 samt konkl. 1)*

3. *Socialpolitik — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — direktiv 1999/70 — foranstaltninger, der har til formål at forhindre misbrug ved anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsende ansættelseskontrakter [Rådets direktiv 1999/70, bilag, § 5, stk. 1, litra a)] (jf. præmis 94 og konkl. 2)*

4. *Socialpolitik — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — direktiv 1999/70 — foranstaltninger, der har til formål at forhindre misbrug ved anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsende ansættelseskontrakter (Rådets direktiv 1999/70, bilag, § 5) (jf. præmis 117 og konkl. 3)*

5. *Socialpolitik — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — direktiv 1999/70 — foranstaltninger, der har til formål at forhindre misbrug ved anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsende ansættelseskontrakter (Rådets direktiv 1999/70, bilag, § 5) (jf. præmis 137 og konkl. 4)*

6. *Socialpolitik — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — direktiv 1999/70 — foranstaltninger, der har til formål at forhindre misbrug ved anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsende ansættelseskontrakter (Rådets direktiv 1999/70, bilag) (jf. præmis 150 og konkl. 5)*

Angående

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Monomeles Protodikio Kerkyras — fortolkning af § 5, stk. 1 og 2, i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — ansættelseskontrakt indgået med offentlig myndighed — begrebet objektive omstændigheder, som kan begrunde fornyelse, uden begrænsning, af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter — begrebet flere på hinanden følgende kontrakter.

Konklusion

- 1) I tilfælde, hvor et direktiv er forsinket gennemført i den pågældende medlemsstats retsorden, og hvor direktivets relevante bestemmelser ikke har direkte virkning, påhviler det de nationale retter, fra tidspunktet for udløbet af gennemførelsesfristen, så vidt muligt at fortolke national ret i lyset af det pågældende direktivs ordlyd og formål, for at nå det med direktivet tilsigtede resultat, hvorved den fortolkning af national ret, der er mest i overensstemmelse med dette formål, har forrang, og der således kan træffes en afgørelse, der i videst muligt omfang er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

- 2) § 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der alene er begrundet i, at der er fastsat bestemmelser herom i en medlemsstats lovgivning eller administrative bestemmelser. Begrebet »objektive omstændigheder« som omhandlet i denne bestemmelse kræver derimod, at anvendelsen af denne særlige type ansættelsesforhold som fastsat i national lovgivning begrundes i konkrete forhold, der bl.a. vedrører den pågældende aktivitet og betingelserne for udøvelsen heraf.

- 3) § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for nationale regler som dem, der er genstand for det tredje præjudicielle spørgsmål, hvorefter kun tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold, der er adskilt af mindre end tre måneder, kan anses for »flere på hinanden følgende« som omhandlet i denne bestemmelse.

- 4) Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, skal rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse fortolkes således, at den, for så vidt som den pågældende medlemsstats interne retsorden ikke for den omhandlede sektor lader til at indeholde andre effektive foranstaltninger,

der forhindrer eller i givet fald sanktionerer misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter, er til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, hvorved det alene i den offentlige sektor ubetinget forbydes at ændre flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter til en tidsubegrænset kontrakt, hvilke tidsbegrænsede kontrakter rent faktisk har haft til formål at dække arbejdsgiverens »faste og varige behov« og derfor må anses for misbrug. Det tilkommer dog den forelæggende ret i henhold til den forpligtelse til overensstemmende fortolkning, der påhviler den, at efterprøve, hvorvidt medlemsstatens interne retsorden indeholder sådanne andre effektive foranstaltninger.

- 5) EF-rettens effektivitetsprincip og rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse er i princippet ikke til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en uafhængig administrativ myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt der er mulighed for at ændre tidsbegrænsede kontrakter til tidsubegrænsede kontrakter eller ej. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at sikre retten til en effektiv domstolsbeskyttelse under overholdelse af effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. juni 2008 —
Kommissionen mod Tyskland**

(Sag C-39/06)

»Traktatbrud — statsstøtte — tilskud til investering og beskæftigelse — forpligtelse til tilbagesøgning — manglende opfyldelse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning«

1. *Traktatbrudssøgsmål — manglende efterkommelse af en beslutning fra Kommissionen om en statsstøtteforanstaltning — forsvarsanbringender — indsigelse vedrørende beslutningens lovlighed — indsigelse ikke taget til følge — grænser — nulliteter (art. 88, stk. 2, andet afsnit, EF, art. 226 EF, 227 EF, 230 EF og 232 EF) (jf. præmis 18-20)*